

szártohorzásnak. Korhű ruhában, történelmi szerepjátékkal elevenítették fel a hagyományörző huszárok csapatai az újoncozást. Tárnoki gyermekeink rendkívüli módon élvezték, amikor fejükre került a huszárcsákó, kezükbe kardot kaptak. Néhányan nyeregbe is pattantak, kötőféken vezették, legeltették a lovakat.

Szállásunk a hernádkaki általános iskolában volt. Ott hálósákoztunk éjszakánként, s kaptunk finom falatokat éhségünk csillapítására. Nagy segítséget jelentett, hogy Juhászné Vaszil Ildikó tanárnő és csapata: a szülői munkaközösség tagjai, végzett és mai diákok, szinte a falu egésze megmozdult azért, hogy kényelmünkről, el látásunkról gondoskodjék. Köszönettel tartozunk érte nekik. Ha útjuk Pest megye felé hozza őket, mi is hasonló szeretettel várjuk őket. (Ez a „szomszédolás” módszer már sok éve bevált forma, az anyagi forrásokkal való takarékoskodás mellett barátságok születését, egymás jobb megismerését is szolgálja).

Kossuth-túránk jelentős állomása volt az október 6-i programunk is. Dél előtt Budavára volt a helyszíne tör-

ténelmi akadályversenyünknek. A Hadtörténeti Múzeum kiállításának megtekintése után közel száz gyermek vágott neki 4–5 fős csoportokban térkép-vázlat alapján a versenynek. Az állomásokon számot adtak a XIX. század magyar vonatkozású eseményeinek ismeretéről, Kossuth Lajos szerepéről. Délután a Parlament előtti Kossuth-szobornál tisztelegtünk, majd az aradi vértanúkra emlékezve a Batthyány-örökmécsesnél helyeztük el virágainkat, gyújtottuk meg gyertyáinkat. Tisztelettel hajtottunk fejet hős elődeink emléke előtt.

Emléktúránk sora folytatódik, hiszen Magyarország és a környező országok számtalan értéket rejtene, melyek segítenek minket hazánk történelmének, hagyománykincsének megismerésében.

Szöveg: Várhelyi Mária

Kép: Várhelyi Miklós

Akadályversenyünkkel az aradi vértanúkra emlékeztünk

Iskolánkban is megkezdődött a minőségbiztosítási rendszer kiépítése

A Köznevelési Törvény a nevelő-oktató intézmények számára kötelezővé tette a minőségbiztosítási, minőségfejlesztési rendszer kiépítését.

Ez a munka komoly felkészülést, szakmai tudást és kitartást igényel.

Iskolánk, a II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola, ennek a feladatnak a megoldásához segítő partnert keresett és talált az OKKER Kft. szakmai tanácsadói szervezete keretében.

A fenntartó önkormányzat pozitív hozzáállása és anyagi támogatása kellett ahhoz, hogy ez a segítő partnerkapcsolat kialakuljon és működjön.

Az OKKER Kft. szakmai műhelye kifejlesztett egy minőségbiztosítási modellt (OKAIM modell: OKKER Adaptív Intézményi Minőségbiztosí-

tás), amelyet mi is választottunk, és 2002. novemberétől kezdődően ki fogunk építeni.

Melyek ennek a fejlesztésnek a legfontosabb lépései? Olyan iskolát szeretnénk, amely megfelel legfontosabb partnereink (szülők, gyerekek, fenntartó) elvárásainak, ahol az iskola valamennyi dolgozója legjobb tudása szerint dolgozik ennek megvalósulásában.

A fejlesztő munka folyamatait megtervezzük, megvalósítjuk, ellenőrizzük, értékeljük, ha szükséges korrigáljuk.

Fejlesztő munkánk alapja az elfogadott, 8 évre szóló Pedagógiai programunk és a partnereink által megfogalmazott elvárások.

A minőségbiztosítási modell kiépítését a „Védjegyjelzés” követi, egy partnerekből álló „Védjegybizottság” ellenőrzi és értékeli az elvégzett munkát, és eldönti, hogy megkapjuk-e a három évre szóló „Védjegyet”, amely munkánkat fémjelzi majd.

Rendszerépítő munkánk közel másfél éves lesz, melynek mottójául a következőket választottuk:

„A siker azokhoz tartozik, akik elég energikusak, hogy dolgozzanak érte, elég bizakodóak, hogy higgyenek benne, elég türelmesek, hogy várjanak rá, elég bátrak, hogy megragadják, és elég erősek, hogy megtartsák.”

Bercsényi György
igazgató